

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

Hoc solatio confirmet se ipsi parentes, si forte à Deo hac cruce affligantur, nec dubitent, quin hæredes ex asse liberi sui sint æternæ salutis.

Caveant modo ne destinato consilio vel ex contemptu quicquam in ardua hac re negligant, & tota res erit in vado: quin potius infantes hos suos aliquando læti recuperabunt, ut cum iisdem imperterriti coram tri-

bunali Christi comparere & dicere possint: Ecce, ego & pueri, quos dedit mihi Dominus, Esa. 8. v. 18. & in æternum cum iisdem lætabuntur.

Id quod ita his parentibus concedere dignetur, Deus ter Opt. Max. per & propter Christum, Servatorem & Dominum nostrum, Amen.

* *
*

In festo die Jacobi majoris Apostoli.

Evangelium Matth. 20. v. 20. --- 28.

EXORDIUM.

DE Rebecca refertur, quod illa valde sollicita fuerit, de filio suo Jacobo, eumque instruxerit, quomodo Esavum prævenire, ei-que benedictionem patris Isaac, quæ ipsi, velut primogenito conveniret, præripere deberet. Et tanto quidem fervore id egit, ut cum Jacob vereretur patrem fallere, illa dixerit: In me sit maledictio, fili mi, Gen. 27. 6. 13.

Exemplum est materni amoris & sollicitudinis, quale quoque habemus in prælecto Evangelio, hoc tamen cum discrimine, quod Rebecca voluntatem Dei pro fundamento habeat, & recordetur adhuc, quod Deus de gemellis ejus dixerat, cum adhuc prægnans esset, nempe, major serviet minori, Gen. 25. v. 23. Eo respiciens illa, Dei intentionem promovere satagebat, ne fieret, quod Isaac intenderet, sed ut impleretur verbum Domini, de quo manifestam promissionem habebat, quod minor majori præponendus foret.

Ex adverso vero, mater filiorum Zebedæi, locum superiorem sollicitabat in regno Christi terreno, quod falso opinabatur, eum erecturum esse, sine ejus mandato, imo contra voluntatem ejus. Subinde enim jam inculcaverat, filium hominis non venisse ministrari, sed ministrare, & dare animam suam redemptionem pro multis, Matth. 20. v. 28. Unde etiam, cum populus, quem miraculose cibaverat, rapere & Regem se facere vellet, honorem eum non acceptabat: sed fugiebat iterum in montem, ipse solus, Joh. 6. v. 15.

Utrique scæminea infirmitas conspicitur: quamvis enim Rebecca in eo non deliquerit, quod Jacobo, præ Esavo benedictionem paternam procuraverit: attamen *modus procedendi* iniquus est, potuisset enim alio modo rem instituere, & nihilo minus scopum suum obtinere, manifesta enim lex est: Ne mentiaris, nec decipias proximum tuum, Exod. 10. vers. 16. Mater vero filiorum Zebedæi in hoc aberrat, quod à
Cccc 3 Chri-

Christo temporalem dignitatem & gloriam consequi gestit, qui tamen regnum mundanum non inchoare: sed in monte Sion regnare, & spiritualis rex esse debebat, sicut de eo prædictum, Psal. 2. v. 6.

Nos sine ulteriori præloquio ad ipsam Evangelii tractationem nos conferemus, meditaturi ex eodem:

- I. Ἀποστολογίαν sive notitiam nostri.
II. Χριστολογίαν, sive notitiam Christi.

J.J.

Exegesis.

Jacobus idem est, ac *supplantator*: Iuste vocatum est nomen ejus Jacob, supplantavit enim me in altera vice, ait Esau de fratre Jacobo, Gen. 27, 36.

Hodie De Apostolo Jacobo sermo nobis incidit, non de Minore, filio Alphæi, cujus memoria jam tum primo Maji in Ecclesia celebrata fuit: sed de Majore, siquidem expresse filius Zebedæi ille appellatur. Interea & ipse quicquam de Jacobi genio habet, quod supplantationem attinet, quia enim ipse cum matre sua in falsa illa persuasione erat, Dominum post resurrectionem suam, de qua modo prædicaverat, terrenum regnum incepturum esse, ideo inter se consentiunt, quod reliquos Apostolos antevertere velint, in tempore superiorem locum ambituri. Sed multo melius fecissent, si affectus hosce ambitiosos supplantassent, & humilitati operam dedissent, ut pluribus mox indicabitur:

Ad *Notitiam nostri* nobis viam monstrabit:

I. Marris ambitio. Accessit enim ad eum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans, & petens aliquid ab eo. Sine dubio præoccupando hunc circiter in modum dixit: Mi Domine, habeo petitionem ad te, oro, ne mihi eandem deneges. Servator: Quid vis? Respondet illa: Dic, ut sedcant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram in regno tuo. Hic audimus, quid Salome in votis habuerit? nempe præcipua officia & primatum, in regno, quod sibi imaginabatur Christi terreno, intendit & quæsit. Marcus recenset, quod filii Zebedæi, Jacobus & Johannes immediate petitione hac Christum rogaverint, & quidem satis pro imperio: Magister, volumus, ut quodcumque petierimus, facias nobis, Marc. 10. v. 35. Hinc colligere est, quod principio quidem matrem subornarint, putantes, quia Christus ei non male cuperet, cui & cognatione juncta erat, (Josephus enim pater Christi putativus, fuit ejus frater Germanus) non eum preces ejus supplices spreturum; verum postquam vident, frustra eam supplicare, ipsi animi sui sensa exprimunt. Non enim ignorabant, quod Christo præ aliis grati & accepti essent, sicut eosdem non modo singulari nomine Bne hargem, h. e. filii tonitruum insignaverat, Marc. 3. v. 17. sed & ad multa arcana, præ aliis discipulis adhibuerat. Interfuerunt transfigurationi Christi in monte Thabor, Matth. 17. v. 1. Cum eo fuerunt in ædibus Jairi, ubi defunctam ejus filiam resuscitavit, Matth. 9. v. 19. adfuerunt ei in horto Oliveti, ubi factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis, decurrentes in terram, Luc. 22. vers. 44. ideo non dubitant,